

ELS METGES I LES MUTUALITATS

PEL DR. GIRONA I TRIUS

En els actuals moments que les organitzacions mèdico-socials de distintes nacions es preocupen molt seriosament del problema de les mutualitats, significat aquesta preferent atenció l'haver endevinat en el desenrotllament que alcançaren un perill i una greu menaça molt justificada per els interessos de la família mèdica, ens creiem obligats els professionals que intervinem i treballem en aquestes organitzacions a aportar el nostre concurs per a buscar solucions harmòniques que vagin en benefici d'ambdues parts per a que poguem conuiuere amistosament, cosa molt factible i possible si tenim la serenitat suficient i hi posem la voluntat per a aconseguir-ho.

No es tracta d'interessos en pugna, de partits en lluita ni d'enemics irreconciliables, raó per la qual pot evinarse la possibilitat d'una perfecta coordinació.

Els mutualistes saben perfectament que no poden prescindir dels metges, per els qui senten veritable estima i consideració i ens guarden el màxim de consideracions infinitament més grans que les que ens tenen els clients particulars, entitats oficials, benèfiques, comercials i altres d'indole diferent, no esperant més que aconseguir aquest perfecte acord, per el qual estan i estaran sempre disposats a treballar si ens troben a nosaltres en idèntiques aspiracions.

Raó de sa existència i desenrotllament

Una Mutualitat montepiu és l'agrupació d'un número d'elements o d'organitzacions, mancomunats per a assegurar les necessitats sobrevingudes per la pèrdua de salut de cada un de quants la integren; el seu lema és tots per un i un per tots.

La Quinta de Salut «La Aliança» amb sols deu anys de fundació ha mutualitzat 73.000 associats, procedents de 360 organitzacions domiciliades en distintes localitats de Catalunya; posseeix un palau valorat en dos milions de pessetes, capaç per 250 malalts pensionistes i té per a l'any 1923 un presupost que puja a 1.400.000 pessetes.

El desenrotllament i sorprenedera puixança obtinguts en tots els països per semblants organitzacions, i inclús per la que nosaltres tenim a Barcelona, que es pot deduir de les dades apuntades, proven amb tota evidència que vingueren a cumplir un fi social d'utilitat indiscutible, car de no sentir-se imperiosament aquesta necessitat no tindrien la pròspera i esplendorosa vida que aconseguiren fins arribar, com s'ha dit, a ocupar seriosament les col·lectivitats mèdiques de totes les nacions.

No podia succeir el contrari en aquesta manifestació d'activitat col·lectiva de lo aconseguit en manifestacions d'altre ordre, car les regeix la mateixa llei.

Fundeu a Madrid unes dressanes per a la construcció de vaixells de gran calat, i, no obstant i tenir-hi al davant el més savi Director, el més entès Gerent, disposar del capital necessari i inclús tenir-hi els obrers més disciplinats i experts, el fracàs serà la fi d'aquest tan desencertat propòsit, al revés amb tota probabilitat si l'empresa radica en un port de mar; però si en aqueixa ciutat aquestes mateixes energies i aquest diner s'empren en la explotació d'una línia d'automòvils o en altra atenció necessària per a la vida dels ciutadans, l'èxit estarà assegurat i no fracassarà mai.

Bé és veritat que gràcies a l'esforç constant, a una voluntat indomable i dedicant a un fi raonable un capdal d'energies poden viure algunes manifestacions aïllades, i viceversa, no consolidar-se i fracassar altres que compleixen un fi ben aventatjós; però assegurar sense perill d'equivocar-vos que la vida de les primeres serà sempre raquítica i culpeu del fracàs de les segones a la imperícia, mala actuació o negligència dels Directors.

Les mutualitats han sigut, són i seran sempre un èxit allí on hi hagi éssers conscients i previsors, i, havent la experiència i la observació de la realitat demostrat amb fets del tot evidents que la més gran puixança de semblants organismes està en relació directa amb la cultura i civilització dels pobles, també és una llei que no pot tenir excepcions.

Resum històric

Les mutualitats mèdiques no són manifestacions noves a la nostra terra, i inclús pot assegurar-se que precediren, en aquest moviment de previsió, a altres països. A Catalunya n'hi han que tenen més de dos segles de existència.

Havent experimentat els nostres avantpassats, excel·lents observadors de la realitat, preparats per a aprendre de les ensenyances de la vida, el fonamental trastorn i desequilibri de caràcter econòmic sobrevingut immediatament a les famílies el dia que una malaltia feia víctima al cap de la llar, per representar aquest contratemps la falla d'ingrés del sou en el presupost domèstic no compensat en els moments que més medis econòmics es feien precisos per a atendre les crescudes despeses motivades per el tal contratemps i que per aminorar-lo solament en part havien de recórrer a una subscripció entre companys o una col·lecta entre veïns demanant de porta en porta una almoïna per al malalt, fundaren els nostres besavis unes organitzacions religiòso-socials que batejaren amb el noms de Confraries, Congregacions o Germandats en les que s'obliguen els germans inscrits a pagar mensualment una quantitat durant el període de salut per a tenir dret a rebre per un temps determinat ds malaltia una quantitat per cada dia de durada i servir-se d'aquest subsidi per a atendre les despeses, suplint en tot o en part la falla de salari impossibilitat de guanyar.

Aquestes organitzacions perduren iguals en el fons, variant solament algunes en la quantitat i forma, de pagament de quotes i de quantitats a percibir, si bé secundàriament es troben en quant a detalls verdaderes meravelles de previsió i són realment un bon exemple les integrades preferentment per obrers agricultors, en les quals, demés d'un subsidi metàlic, contrauen els germans el compromís de vetllar les nits al malalt, cuidar de cumplir les indicacions ordenades pel metge, suplint de nit la família perquè aquesta reposi, atendre i cuidar els treballs i feines del camp que tenia a son càrrec el malalt, segons les conveniències d'època i temps, i si es mor, els consocis han de portar-lo al cementiri per a donar-li enterrament en tombes propietat de l'Associació, seguint a càrrec dels germans la cura i ieines de les terres de la vídua fins a casar-se novament o tenir els fills hàbils per al treball.